

TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HÓA HÀ NỘI
KHOA SÁNG TÁC VÀ LÝ LUẬN-PHÊ BÌNH VĂN HỌC

-----o0o-----

TRẦN HIỀN HẠNH

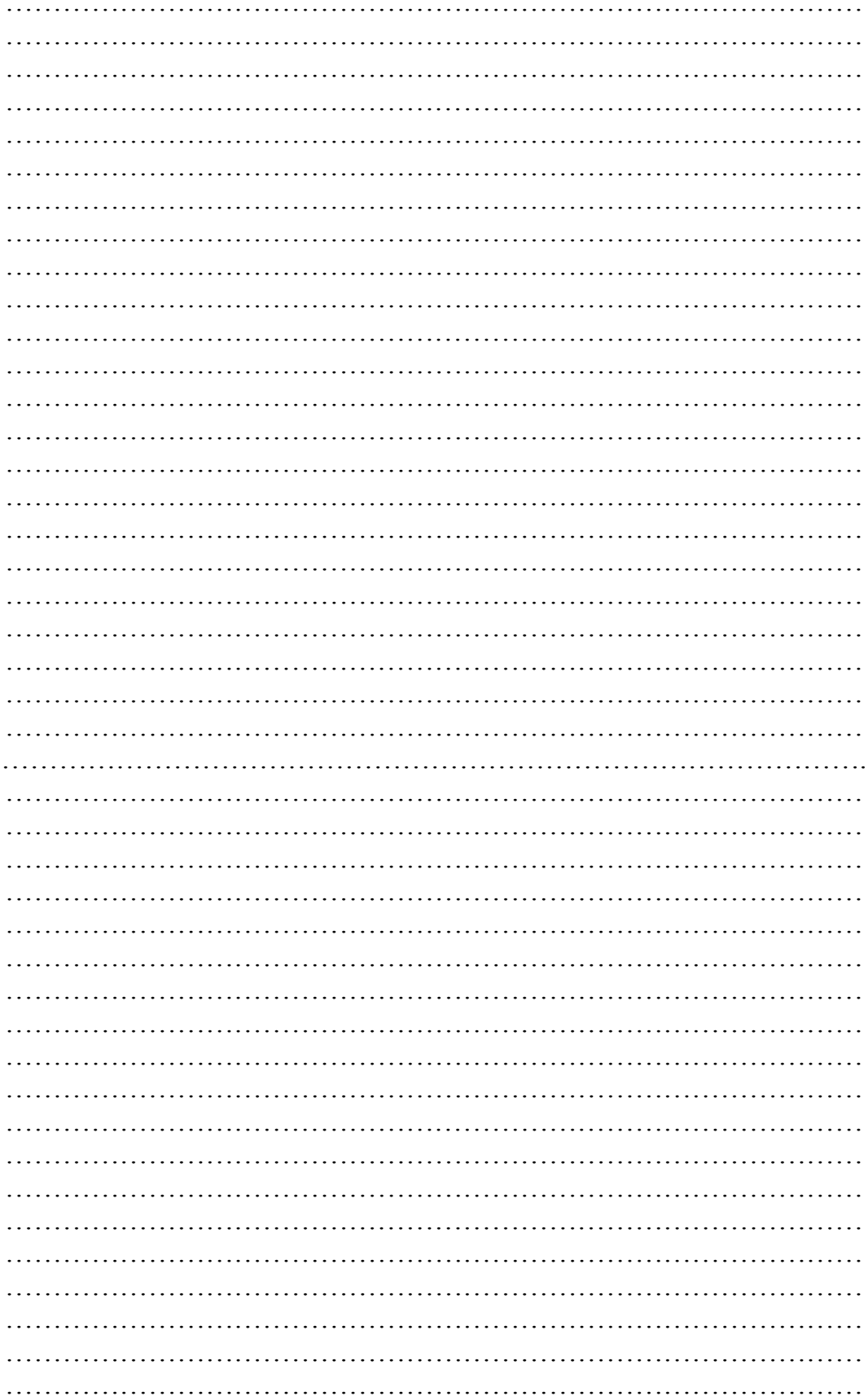
TÁC PHẨM TỐT NGHIỆP

THỂ LOẠI: THƠ

(KHÓA 10, 2007-2011)

Người hướng dẫn: Nguyễn Trọng Tạo

HÀ NỘI, THÁNG 5 - 2011

LỜI CẢM ƠN

Với bề dày truyền thống và những thành tựu của Trường Viết văn Nguyễn Du, từ năm 2004 đổi tên thành Khoa Sáng tác và Lý luận-Phê bình Văn học thuộc Trường Đại học Văn hóa Hà Nội, thật may mắn cho các sinh viên được học tập ở đây. Em là một người may mắn như vậy. Trong suốt 4 năm qua (2007-2011), được sự hướng dẫn ân cần của các thầy giáo, cô giáo, các nhà thơ, nhà văn, nhà nghiên cứu, ... em đã phấn đấu học tập và rèn luyện, bước đầu có được chút thành công như hôm nay.

Vẫn biết con đường văn chương là con đường dài, đầy vất vả, nhưng với niềm đam mê sáng tạo từ nhiều năm trước, năm 2007 em quyết định theo học chuyên ngành Viết văn cũng là để khẳng định sẽ đi dài trên con đường ấy. Học Viết văn là để bồi dưỡng chuyên môn, em nghiêm túc rèn luyện và hướng đến tính chuyên nghiệp. Là người cầm bút hiện đại, em nghĩ ngoài “duyên nợ” với nghiệp văn còn phải biết sống thực tế, gắn bó với hiện thực đời sống hôm nay. Ra trường, em sẽ tham gia các công việc khác nhau của một người viết, nhưng chắc chắn sẽ tiếp tục rèn luyện, bồi dưỡng chuyên môn để sáng tác lâu dài.

Nhân dịp bảo vệ tác phẩm tốt nghiệp, em xin bày tỏ lòng biết ơn với thầy trưởng khoa - nhà văn Văn Giá và các thầy giáo, cô giáo đã cung cấp cho em nhiều kiến thức bổ ích. Cảm ơn nhà thơ Nguyễn Trọng Tạo đã hướng dẫn em làm tác phẩm tốt nghiệp. Cảm ơn nhà phê bình Chu Văn Sơn đã góp ý kiến để em hoàn thiện tác phẩm tốt nghiệp. Em cũng xin cảm ơn BBT các báo, tạp chí đã tạo điều kiện cho em cộng tác trong suốt thời gian qua. Cảm ơn gia đình, người thân và bạn bè gần xa đã luôn ở bên cạnh và giúp đỡ em.

Xin trân trọng cảm ơn!

Hà Nội, tháng 6 năm 2011

Trần Hiền Hạnh

Tự bạch

Năm 2007, em dự tuyển vào trường bằng những bài thơ đầu tay, mới chỉ ghi lại được xúc cảm bất chợt của mình trước cuộc sống. Qua 4 năm học tập và rèn luyện tại trường, em đã trang bị cho mình nhiều kiến thức quý báu cả phổ quát và chuyên ngành. Trong thời gian qua, em có viết văn và làm báo, tuy chưa có được nhiều thành tích đáng kể nhưng cũng đã thu được những kinh nghiệm quý báu để giờ đây có thể tự tin hòa mình vào đời sống văn chương.

Dưới đây là chùm thơ của em gồm 10 bài. Mỗi bài thơ là suy tư của em trước một vấn đề, một ý niệm, một cảm thức đối với cuộc sống, rồi được thể hiện bằng câu chữ, bằng hình ảnh thơ. Những tác phẩm thơ của em chủ yếu được viết bằng cảm thức của một người trẻ trong cuộc sống hiện đại, đối mặt với những vấn đề hiện đại. Có thể câu chữ chưa được thực sự trau chuốt bởi nó ra đời từ những suy nghĩ và xúc cảm chợt đến bất ngờ, tuy nhiên với quan niệm sống và viết “ hòa mình chứ không hòa tan ” , phần nào đó chính là sự thể hiện cá tính và con người em.

Em cũng quan niệm, mạch nguồn cảm hứng của thơ ban đầu đi từ trái tim và tư duy của tác giả, từ những nỗi niềm riêng, tuy nhiên làm thơ không chỉ để cho mình, thơ phải là tiếng nói đồng cảm, là tiếng lòng chung của nhiều người, có như thế mới có thể đến gần được với trái tim người đọc. Em tin đó chính là mục đích lớn nhất của người làm văn chương nói chung và cũng chính là sự phấn đấu lớn nhất của em nói riêng khi đến với thơ ca.

Trần Hiền Hạnh.

Mục lục

- 1. Biến tấu*
- 2. Niềm tin*
- 3. Lãn*
- 4. Ca dao*
- 5. Ngày sang ngày*
- 6. Tự truyện*
- 7. Phác thảo ngày*
- 8. Đồng lân*
- 9. Hà Nội 23/05*
- 10. Âm tính*

Biển tấu

Những con đường

Ngày ngày em chen qua với khẩu trang mũ dày kín mít

Khuôn mặt phổ biến là khuôn mặt thứ hai

Chăm chăm vào con đường nắng gắt

Chăm chăm nhìn đường giao thông

Mặc bụi như sương và mùi mồ hôi ám khói

Có đôi khi em tự hỏi trong cơn hoa mắt bất chợt

Mình lạc mê cung

Nhưng sẽ đi về mê cung thứ mấy?

Dù không nhìn thấy em giữa những khuôn mặt thứ hai khuôn mặt phổ biến

Anh

Đừng buông tay.

Niềm tin

Hạc giấy hạc giấy

Một nghìn con yên lành ngủ vùi bình pha lê trong suốt

Một nghìn con li bì

Mê man giấc mơ

cất cánh qua tấm rèm xanh

Bầu trời màu vàng nâu qua ô cửa

Ô cửa không bao giờ mở

Vàng nâu

Vàng nâu...

Hạc giấy

Mặc định lặng yên

Hạnh phúc màu trắng bên tấm ra trải giường màu trắng

Mùi cồn mùi ê-te tê liệt đêm ngày.

Hạc giấy

Mặc định may mắn

Một nghìn điều may mắn

Bất động trong căn phòng trắng

Mơ giấc mơ cất cánh không – tự - cứu- nổi- mình.

(Hà Nội 15/3 – Sau thảm họa Nhật Bản)

Lẩn

Cái chớp mắt vị cà phê
Ta hôn nhau
Bóng đèn lên bóng bông loa kèn nức nở
Bóng đèn lên bóng bông loa kèn méo mó
Tháng tư không phải mùa để tang loa kèn

Sao chẳng biết làm gì
Ngồi mơ về những chú chim trong khu vườn bí mật
Dải thường xuân che lấp nỗi hổ thẹn màu vỏ cây
Rêu mốc lấp dày uất ức

Cũng chẳng thể nào thoát được
Ám ảnh dị dạng cái nhìn từ ngón tay giữa ban ngày
Cái nhìn từ con mắt đêm giữa trán, trên hai bờ vai
Ba phía phía nào cũng sáng

Thôi, ta về hôn nhau trong màu đen loa kèn.

Ca dao

Bên dải tường tằm xuân hoa dây leo thơm thơm
Có đôi mắt nép mình trò ú tim lẩn trốn
Có chú chim mắt tròn trong tim kiếm
Mặt đất cần vụng dại cỏ non.

Bên hàng rào cao mon men rêu xanh xanh
Có cô bé mân mê món đồ hàng hoa tím
Tiếc ngẩn ngơ mặt ao chú cá xinh chìm ngim
Chỉ vậy thôi mà buồn mất mấy ngày!

Ngày tháng qua
rón rén bên lối đi thơ ngây
Rơm vàng ngổn ngang như nỗi lòng chưa tỏ
Một hôm
Hàng rào nhà bên bung đầy pháo đỏ
Bước chân lạc lối vườn cà...

Ngơ ngẩn bên dải tường tằm xuân hoa dây leo thơm thơm.

Ngày sang ngày

Em đu mình trong vòng xoáy tròn ốc
Tự dõ dành
Tự ngu ngơ bằng những điều giả tưởng
Ngoài kia mây dào buồn xuống lá
Em ngược đôi mắt trong lướt qua buổi trưa ướt đẫm rộng lớn
Ngáp dài.

Vòng xoáy thứ hai
Nhìn ngay trước mắt con chim đang nuốt trọn chú sâu bé nhỏ
Công cuộc kiếm ăn tẻ nhạt làm em ngái ngủ.

Vòng xoáy thứ ba
Chỉ còn thấy vạt cỏ nhàu trước cửa
Thứ tư...
Lùi dần, hút dần
Mi mắt trĩu nặng vùi giữa mê man
Ngạt thở.
Xoáy ốc cuối cùng
Thít chặt em.

Em quên rằng cuộc đời mình chỉ có năm vòng xoáy.

Tự truyện

Vòng vòng ngày ngày vòng vòng vòng
Bước chân kín chặt
Tựa lưng tắt bật
Vòng vòng vòng vòng vòng

Buổi sáng thức dậy thấy cây me khô
quay lưng đi bầu trời chòng chành hơi nước
cây tìm cô độc trên cao
cỏ tìm đám đông dưới đất
ngóng con dốc mặt trời biến mất
men theo lối về đêm

có đôi lần chúng ta quay lưng
thấy bầu trời chòng chành hơi nước
cỏ nhiều đêm phập phồng mất ngủ
vẫn không đếm được mình bao nhiêu màu.

Phác thảo ngày

Đòng hồ ngoài nhìn con số
Ước muốn giọt giọt chảy đầu bút bi
Suy nghĩ chạy quanh, ta thẫn thức những điều nhỏ nhặt.

Ngày mới chớp mắt trong màu nâu của đám mây tháng năm
Mây tháng năm thổi phù du bay về phía biển
Thổi cát vào mắt biếc
Tổ dĩa tràng kín đặc
ưu phiền

Thôi lại đi
Trưa gắt oi nồng
Chân không chạm đất
Đường phố chật che bóng em về

Ngày lên men nổi buồn không tên
Có dải băng nâu bay dài tâm trí
Em muốn đốt lên lại sợ
Tàn tro bay đi.

Đồng lần

Chớp giạt mưa giăng
Đường chiều lút vội
Ngóng vai mẹ gầy lặn lội đường xa
Cách bốn con phà cách ba bến thóc
Câu dân dã cất lời khó nhọc
Nước ngập đồng nuốt cả chiều quê

Mai về
ngồi nghe nắng trưa canh cà rau muống
Bước chân cha lội ruộng
Hần rẫy lúa non
Em mười tám yếm son
Mồ hôi mặn đượm mòn quang gánh

Rơm vàng lũ lướt
Phập phồng mưa rơi
Thỏa thuê rồi bời
Lá khoai không đủ che tóc ướt
Anh hẹn mừng bốn lưỡi liềm
lấy trắng làm lược
Đêm trước em lấy chồng.

Chớp giạt mưa giăng
Đường chiều lút vội
Vai em gầy lặn lội đường xa...

Hà Nội 23/05

Phố đông sâu như khoảng không
Bóng lá xanh áo xanh chạng vạng
Ai đặt bước chân vào nhịp nhòa gót son
Cuộc đời công bằng trong lưng chừng bỏ dở

Phía xa tàn tích
Một mặt hồ nhoáng ngọc sáng đèn
Gánh hoa hồng ướp lạnh
Con ngõ nhỏ không tên
Lời ca vắn mình trong bài hát mỗi đêm
xoay vần trong lưng chừng nào đó.

Phố cười bốn cột
Dập dồn ngược xuôi
Ngược mắt
rắc mưa buông khoảng trời đầy vơi
Ai đốt lòng sưởi những đêm mây trắng.

Âm tính

Cửa kính cửa kính
Rèm xanh dài che kín
Ngước mắt
không biết đâu là tầng cao nhất.

Máy lạnh âm âm
Đèn tường trắng lớp bàn giấy trắng lớp
Nụ cười méo mó sau mười ba chiếc computer
Bước chân hợp thời
Hoa trên cửa sổ trở trần, trần trở
Môi đôi khi mấp máy máy điều giả lả
Rơi cái liếc xéo trên ngón tay lách tách bàn phím
Máy lạnh âm âm, âm âm...

Thèm
Cạy một viên gạch hoa đặt vừa bàn chân vào đấy.